

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
Tel: 0049 1633458007
E-mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدالگلپریان
Tel: 00358 405758250
E-mail: abdolgolparian@yahoo.com

ایسکرا

۴۲۱

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۲ تیر ۱۳۸۷، ۲ ژوئیه ۲۰۰۸

mansoortarzan@yahoo.se

سر دبیر: منصور فرزاد

محمد امین کمانگر

۱۸ تیر ویرترین بسیاری از احزاب و سازمانها را بهم ریخت

چپهای سرگردان گذشت. مردم اعلام کردند، برای بیزیر کشیدن رژیم اسلامی اصلاحات و رفراندم نمی خواهد. با هیچکدام از سازشکارها و معاملات مخفی و آشکار جریانات بورژوازی درون حکومت و بیرون حکومت هیچگونه باوری ندارند. بی اعتباری و ورشکستگی کامل آنها را نشان دادند و از آن گذر کردند.

جنبش ۱۸ تیر شروعی دگر و پیامی دگر داشت. خواستار سر صفحه ۳

۱۸ تیر یعنی شروع علنی و آشکار جنبشی بود که زنگ سرنگونی رژیم اسلامی را بصدا در آورد. دانشجویان، جوانان و مردم آزادیخواه در مقابل قداره بنندان فاشیست اسلامی به خیابانها آمدند و حکم به زیر کشیدن و دفن کردن نظام کثیف اسلامی را با شعارهای آزادیخواهانه خود اعلام کردند. مردم خواستار آزادی و برابری شدند. در همین راستا فضای سیاسی جامعه ایران را دگرگون کردند. از آن هنگام تا امروز جنبش سرنگونی بسیاری چیزها را پشت سر گذاشته است. از روی لاشه گندیده دوم خرداد اصلاح طلبان، از روی تن نحیف رفراندم

اسلامی و ترکیه توافق کردند که اپوزیسیون همدیگر را کمک نکنند. بعد از این تصمیمات جمهوری اسلامی پ.ک.ک را وادار کرد که از شهرهای غرب کشور خارج شود. پ.ک.ک ناچار شد امکانات و افرادش را به کوههای قندیل منتقل کند. کاری که پ.ک.ک در سوریه ناچار به انجام آن شده بود در ایران هم عقب نشست و به مناطق مرزی ایران، عراق، ترکیه منتقل شد. از این تاریخ به بعد پ.ک.ک هم از جانب سوریه و جمهوری اسلامی و هم از جانب احزاب کرد حاکم بر کردستان عراق تحت فشار قرار گرفت که به کوهها و مناطق مرزی (قندیل، مناطق حکاری ... که معروف به سه گوش ایران، ترکیه عراق است نقل مکان کند.

در چنین شرایطی پ.ک.ک بخشی از نیروهای خود را به عنوان صفحه ۲

نگاهی به موقعیت احزاب در کردستان ایران و تحولات پیش رو مورد: پژاک و سازمان زحمتگشان بخش (۵)

محمد آسگران

ممانعت رژیم اسلامی علنا فعالیت میکرد. این سیاسی بود که جمهوری اسلامی در مقابل احزاب اپوزیسیون در کردستان ایران میخواست مردم بجای نزدیک شدن به آن احزاب به پ.ک.ک نزدیک شوند. زیرا از نظر جمهوری اسلامی پ.ک.ک یک سازمان ترکیه ای بود و خطر فوری و خاصی را متوجه جمهوری اسلامی نمیکرد. بعد از چند سالی روابط ترکیه و سوریه رو به بهبود گذاشت و سوریه رهبری پ.ک.ک را اخراج کرد. اواخر دهه ۹۰ میلادی بود که اوجان از سوریه اخراج و با همکاری دولت‌های متحد ترکیه اوجان دستگیر و به زندان ترکیه منتقل شد. این اتفاقات آغاز دوره ای بود که اسلامگرایان ترکیه از قدرت بیشتری برخوردار شدند و رابطه شان با جمهوری اسلامی وارد فاز اعتماد به همدیگر و همکاری نزدیک شد. جمهوری

من قبلا در مورد پژاک مفصل نوشتم و اکنون بر همگان روشن شده است که پژاک شاخه کردستان ایران پ.ک.ک است. خود پ.ک.ک از اوایل دهه هشتاد میلادی به شکل سازمانیافته و بلاخره مسلحانه علیه دولت ترکیه وارد جنگ چریکی شده است. بعد از مدتی مقر و کل رهبری پ.ک.ک به سوریه منتقل شد. تا هنگامیکه این حزب مقررش در سوریه بود پ.ک.ک میانه خوبی با دولت حافظ اسد پدر بشار اسد داشت. با توجه به روابط نزدیک سوریه و جمهوری اسلامی ایران امکاناتی در بخش غربی ایران به پ.ک.ک اختصاص داده شد.

بنابر این فرماندهان سپاه پاسداران روابط نزدیکی با پ.ک.ک برقرار کردند. در شهرهای غرب ایران پ.ک.ک آزادانه و بدون

هیجده تیر (۸ ژوئیه) علیه جمهوری اسلامی دست به تظاهرات بزنیم!

صفحه ۸

حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۳

اینها حادثه نیست جنایت است
جان باختن دهها کارگر در سوانح محیط کار

صفحه ۴

۱۰۰۰۰ کارگر ایران خودرو دست به اعتراض زدند

صفحه ۴

اعتصاب کارگران ایران خودرو باخواست افزایش حقوق
با پیوستن شیفتهای عصر و شبکار ادامه دارد

صفحه ۵

خطاب به کارگران و مردم ایران:
برای افشا و بازخواست چپاولگران به میدان بیاید!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

نگاهی به موقعیت احزاب در کردستان ایران و . . .

ازصفحه ۱

سازمانی در کردستان عراق و بخشی را به اسم پژاک در کردستان ایران نام گذاری کرد و آنها سعی کردند حضور و وجود پ.ک.ک را به جمهوری اسلامی و احزاب کرد تحمیل کنند. به این ترتیب پژاک یا همان شاخه کردستان ایران پ.ک.ک. به هدف وادار کردن جمهوری اسلامی به قبول آنها در شهرها و برای اینکه جمهوری اسلامی را ناچار به مذاکره کنند و همان امکانات قبلی را در شهرهای غرب کشور در اختیار آنها قرار دهند به عملیات نظامی روی آورد. پژاک نه چهره شناخته شده ای دارد و نه یک سازمان مستقل است.

تنها کسی که اخیرا به عنوان رهبر پژاک معرفی شده حاجی احمدی است که یکی از کادرفهای قدیمی حزب دمکرات کردستان ایران بوده است. او بعد از اینکه از حزب دمکرات کردستان ایران قطع امید کرد به پ.ک.ک نزدیک شد و در چند سال اخیر به عنوان رهبر پژاک معرفی شده است. حاجی احمدی بیش از ۴۰ سال است که در آلمان زندگی میکند.

پژاک از طریق حاجی احمدی با سازمان مخفی آلمان و در چند سال اخیر با اسرائیل و آمریکا هم نزدیکی هایی داشته است. چند سال گذشته کمکهایی از این دولتها درخواست کرده و مدتی آمریکا قصد داشت برای فشار آوردن به جمهوری اسلامی آنها را کمک کند و ملاقاتهایی در سطح مقامات نظامی و امنیتی آمریکا با پژاک برقرار شد. این روابط تا حدی پیش رفت که آمریکا امکانات مالی و نظامی در اختیار آنها قرار دهد. اما دولت ترکیه با فشار به آمریکا تهدید کرد اگر آمریکا آنها را کمک کند ترکیه برای سرکوب پ.ک.ک و پژاک به خاک کردستان عراق حمله میکنند. دولت آمریکا هنگامیکه متوجه شد با این سیاست یکی از متحدین استراتژیک خود به اسم ترکیه را از خود دور کرده طی ملاقاتی با رهبران دولت ترکیه قول داد پژاک و پ.ک.ک را تحت فشار بگذارد. حملات اخیر ترکیه در سال ۲۰۰۸ به مناطق مرزی

کردستان عراق در هماهنگی و توافق دولت آمریکا انجام گرفت و بوش رسماً اعلام کرد اطلاعات مربوط به پ.ک.ک را در اختیار ارتش ترکیه قرار میدهد.

این تحولات پژاک و پ.ک.ک را بیش از پیش تحت فشار قرار داده و این سازمان چریکی را ناچار کرده است همانند دیگر احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان، اکنون به دنبال راهی بگردد که مقبول آمریکا واقع شود. شدت عملیات اینها علیه جمهوری اسلامی قرار است آمریکا را متقاعد کند و برای فشار آوردن به جمهوری اسلامی روی این نیرو حساب باز کند. اما آمریکا میداند پ.ک.ک و پژاک نیروی آینده داری در کردستان ایران نیستند. به همین دلیل اکنون توجه بیشتر آمریکا به احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان ایران است. مصاحبه تلویزیونی صدای آمریکا با رهبران هر دو حزب دمکرات و سازمان زحمتکشان و مذاکره آنها در سلیمانیه با این احزاب نشان میدهد که آمریکا نمیخواهد اتکایش در کردستان به پژاک باشد. در عین حال این روندی است که نشان میدهد آمریکا نمیخواهد متحد استراتژیک خود یعنی ترکیه را برنجانند.

در عین حال ترکیه با میانجیگری اسرائیل و سوریه برای مذاکره تلاش کرده است سیاستهای آمریکا را در سطح منطقه تقویت کند. این تحولات بیش از پیش به سمتی میرود که افق پژاک و پ.ک.ک را برای امتیاز گیری و امتیاز دهی کور میکنند. زیرا احزاب حاکم در کردستان عراق هم، تابع سیاستهای آمریکا هستند و ترجیح میدهند روابطشان با دولت ترکیه را تقویت کنند.

در چنین شرایطی اوجلان از زندان ترکیه اعلام کرد اگر آمریکا دولت ترکیه را تقویت و پ.ک.ک را تحت فشار قرار میدهد پ.ک.ک دوست و متحد دیگری برای خود انتخاب میکند. در همین مصاحبه اوجلان رسماً اعلام کرد که پ.ک.ک باید به سمت جمهوری اسلامی برود، زیرا آمریکا در مقابل جمهوری

اسلامی و پ.ک.ک است. البته واضح است که این تهدید اوجلان معنی دیگری دارد و با این سیاست میخواهد به آمریکا بگوید میتواند پژاک را از خود دور نکند. اگر نه چنین راهی هم در مقابل پ.ک.ک و پژاک باز است.

در عین حال این درخواست اوجلان از جانب جمهوری اسلامی جدی گرفته نشد زیرا در چنین شرایطی مناسبات ترکیه و جمهوری اسلامی دچار تشنج میشد. با این اوصاف پ.ک.ک و پژاک راهی و افقی پیش روی خود نمیبینند. در حال انتظار بسر میبرند و تلاش میکنند در درجه اول مقبول آمریکا واقع شوند. اگر آمریکا نخواست از آنها استفاده کند اوجلان گفته است که شوق دیگری پیش روی آنها است و همکاری با جمهوری اسلامی را در این رابطه مطرح کرده است.

آینده پ.ک.ک و پژاک:

همچنانکه قبلاً هم نوشته ام به نظر من پ.ک.ک و یا پژاک آینده ای در کردستان ایران ندارند. اگر چه در شرایطی به علت دوستی با جمهوری اسلامی علناً فعالیت میکردند و بخشی از افراد متمایل به حزب دمکرات کردستان ایران و افرادی با گرایش ناسیونالیستی را به خود نزدیک کردند، اما به دلیل نا همخوانی سیاستهای این جریان با جامعه مدرن کنونی در کردستان ایران و به دلیل سیاست قومپرستانه و ارتجاعی و ماجراجویانه، این جریان نمیتواند جایگاه جدیدی در جنبشهای اجتماعی و جامعه کردستان پیدا کند. زیرا جامعه کردستان جامعه ای چپ است. احزاب و سازمانهای چپ در کردستان ایران جایگاه جدیدی در تحولات سیاسی داشته و دارند.

اما احزاب ناسیونالیستی در کردستان ایران اگر چه هنوز دارای یک حزب با کفایت و شخصیتهای کارسماتیک نیستند و هیچکدام از احزاب ناسیونالیست موجود نتوانسته اند نقشی همانند قاسملو و یا طالبانی و بارزانی را برای جنبششان ایفا کنند، اما شانس آنها به نسبت پ.ک.ک و پژاک بیشتر است. پ.ک.ک و پژاک ممکن است افرادی عاصی و جوانانی بیکار تحت تاثیر افکار ناسیونالیستی را

برای مدتی به خود جذب کنند، اما در جامعه کردستان نمیتوانند جایگاه جدیدی پیدا کنند. این جریان در نهایت با دولت ترکیه ممکن است به سازشی برسد، اما در کردستان ایران و عراق نمیتواند موقعیت یک جریان جدی در جنبش ناسیونالیستی پیدا کند.

واضح است که تحولات و تعادل قوای فعلی در منطقه هیچکدام از راههای پیش روی این جریان را تقویت نمیکند. پ.ک.ک و پژاک فعلاً نمیتوانند از این تنگنا نجات یابند. بنابر این آنها تلاش میکنند با حد اقل امتیازاتی با دولت ترکیه به توافق برسند. اما ترکیه تا کنون این تمایل پ.ک.ک را جدی نگرفته است و ارتش ترکیه برای سرکوب پ.ک.ک همچنان مصمم است. در هر حال این جریان فعلاً سرگردان و در حال انتظار بسر میبرد، تعادل قوای منطقه ای و تحولات سیاسی این منطقه تعیین میکند که پژاک و پ.ک.ک با کدام طرف وارد معامله و سازش و یا تسلیم میشوند.

سازمان زحمتکشان:

در مورد سازمان زحمتکشان و بی آیندهی این جریان قبلاً به اندازه کافی نوشته و گفته ایم. در اینجا اشاره ای به آخرین تحولات این سازمان که صحت سیاستهای ما را بیش از پیش تایید میکند را لازم میدانم. سیر تحولی که قبلاً گفته بودیم این سازمان از سر خواهد گذراند، بسیاری از آنها اکنون به واقعیت و فاکت عینی تبدیل شده اند. سازمان زحمتکشان بعد از جدایی از کومه له سازمان کردستان حزب کمونیست ایران با ادعای کومه له اصیل و "بازسازی کومه له" شروع به فعالیت کرد. همان اوایل و طی چند سال گذشته بارها تاکید کردیم که این سازمان با سیاستهای قومپرستانه هیچ ربطی به کومه له و تاریخ کومه له ندارد. تنها شبا هشت به کومه له پسوند اسم این سازمان است. زیرا همچنانکه در بخشهای قبلی این نوشته گفتیم پدیده کومه له حاصل یک تحول طبقاتی و اجتماعی در کردستان بود. کومه له سازمانی چپ بود که برای جواب گویی به نیازهای یک جامعه مدرن و از موضع طبقه کارگر پا به میدان

سیاست گذاشته بود.

اگر چه کومه له با محدودیتهای فکری زمان شکلگیری خود عجیب شده بود، اما با تشکیل حزب کمونیست ایران یک تحول انقلابی را از سر گذراند و تماماً با سیاستی مارکسیستی همنا شد. گرایشات حاشیه ای و ناسیونالیستی در این سازمان در طول عمر ده ساله اول حزب کمونیست ایران هیچ جایگاهی در تعیین سیاستهای این سازمان نداشتند.

بنابر این سازمانی با این پیشینه نمیتواند هیچ شباهتی به یک جریان قومپرست و بی پرنسیب مثل سازمان زحمتکشان داشته باشد.

به همین دلیل سازمان زحمتکشان از دو جهت تحت فشار خرد کننده بود و خرد شد. هم از جانب جنبش چپ فعلی و حزب کمونیست کارگری به عنوان جریان جدی و معتبر در کردستان و هم از جانب کومه له و تاریخی که این سازمان از سر گذرانده بود. این دو فاکتور سازمان زحمتکشان را در تناقضات خود خرد کرد. در عین حال شکست آمریکا و ناامیدی این سازمان برای تبدیل شدن به یک جریان مطرح در کردستان باعث شد در یک سال گذشته به چندین شاخه و دسته تقسیم شود. اکنون هم تعدادی که در اطراف عبدالله مهتدی باقی مانده اند تنها امیدشان به این است که آمریکا به ایران حمله کند و استخوانی جلو آنها بیندازد. در غیر این صورت هیچ افق و راه حلی در مقابل آنها باز نیست. شکست قطعی این سازمان هم از لحاظ سازمانی و هم از لحاظ اعتبار سیاسی اکنون امری داده شده و عینی است. هر تحولی هم در منطقه روی بدهد نمیتواند این سازمان را از این شکست و بی اعتباری نجات بدهد.

در پایان باید تاکید کنم که جریانات خرد و ریز دیگر از چپ و راست در کردستان ایران جایگاه جدیدی در سیاست ندارند و فکر نمیکنم احتیاجی به پرداختن به آنها باشد.

بنابر این در بخش پایانی و قسمت ششم این بحث به جایگاه و موقعیت و سیاستهای حزب کمونیست کارگری در کردستان میپردازم.

اینها حادثه نیست جنایت است جان باختن دهها کارگر در سوانح محیط کار

در دو روز اخیر دو رویداد مرگ آفرین در محیطهای کار جان بیش از ۳۰ کارگر را گرفت. بنا به گزارش "خبرگزاری فارس" یکشنبه ۹ تیر ساعت ۱۰ شب انفجار مهیبی در کارخانه گاز محمد شهر کرج روی داد که موجب انفجارهای بعدی تعداد زیادی کیسول گاز شد. بنا به این گزارش بر اثر این انفجارها در همان ابتدا ۱۵ نفر از کارگران جان باختند.

بنا به یک گزارش دیگر از روزنامه اعتماد روز دوشنبه ۱۰ تیر به دلیل ریزش یک ساختمان در سعادت آباد، حداقل ۱۹ نفر از کارگران زیر آوار مدفون شدند. این خبرگزاری در گزارش خود میگوید این ساختمان در حالی فروریخت که از دو سال قبل بسیاری از اهالی منطقه و حتی مسئولان شهرداری احوال وقوع حادثه را میدادند. اما هیچ اقدامی برای جلوگیری از این حادثه از سوی مقامات صورت نگرفت. این گزارش اضافه میکند که این ساختمان ابتدا برای یک دوطبقه پی ریزی شده بود اما مسئولین شهرداری در حین ساختمان اجازه ساختن هفت طبقه را روی آن صادر کردند. بعد از دو سال با ایجاد شکافها و ترکهای بزرگی در ساختمان، ساکنین آنرا تخلیه کردند. اختراها و فشارهای مردم ساکن در منطقه و اعتراض به خطراتی که آنها را تهدید میکرد باعث شد که نهایتا با تاخیر زیاد پروانه تخریب ساختمان داده شود. اما بنا به این گزارش هیچگونه نکات ایمنی و فنی برای تخریب ساختمان رعایت نشده بود. به همین دلیل حین تخریب این ساختمان، با صدای مهیبی کل ساختمان ۳۲ واحدی فروریخت و تمامی ۱۹ کارگری که مشغول تخریب آن بودند زیر آوار مدفون

در نتیجه سهم ما کارگران وزحمتکشان همین است که هست؟

راه اول راه ما کمونیستهاست. راه حزب کمونیست کارگری ایران است که مدت سی سال است برای این راه و در این راه بی وقفه دارد تلاش و مبارزه می کند و تضمین کننده حق و حقوق مردم است. راه دوم راه گرگانی است که برای پاره کردن مردم دارند چنگ و دندان نشان میدهند و برنامه می ریزند. کدام یک از این دو راه را باید تقویت کرد؟ این سؤال جلو روی جامعه ایران قرار گرفته است. باید هراسان شرافتمندی به آن جواب بدهد. دوره دوره انتخاب است. راهی سومی نیست انتخاب چپ یا راست در مقابل ما مردم ایران قرار گرفته است.

مردم آزادیخواه:

در ۱۸ تیر امسال متحدتر و مقاوم تر از گذشته به هر شیوه ممکن که برایتان مقدور است سعی کنید به خیابانها بیایید و اعتراض خود به این بربریت را نشان دهید به هر شیوه ممکن در اعتراض کنید و همدیگر را کمک و یاری رسانید. حضور خود را نشان دهید و با شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد به همه جهانیان بگوئید که مخالف کل این نظام فاشیستی و این کانون فساد هستید. حضور وسیع و قدرتمند شما در این روز در مقابل گله های حزب الله و نیروی انتظامی بیانگر قدرت صف عظیم انسانیت است.

زنده باد انسانیت

۱۸ تیر و تیرین بسیاری از احزاب و ...

از صفحه ۱

مردم آزاده ایران!
رژیم فاشیستی اسلامی ایران رفتنی است و باید برود. درون این باند فساد و جنایت بهم ریخته تراز آن است که در بیرون نشان می دهند. فردای آرامی برای این حکومت متصور نیست. جهانیان بخصوص غربیها هم فهمیده اند که حکم مردم ایران بیزیر کشیدن و سرنگونی این نظام است. اما سؤال اینجاست آیا با رفتن رژیم اسلامی ایران با این اوضاع در هم ریخته جهانی، آزادی، برابری، رفاه، عدالت و خوشبختی مردم تضمین می شود؟ جواب این سؤال فقط به هوشیاری شما مردم، اتحاد شما و ماندن شما در صحنه سیاسی جامعه بستگی دارد. در فردای سرنگون کردن حکومت اسلامی دو راه در مقابل جامعه باز می شود. چپ و راست. اول راهی است که مردم را در صحنه سیاسی جامعه، برای رسیدن به وسیعترین آزادیها و خواستههای برحق مردم نگاه میدارد و تضمین کننده آرزوهای و نیازمندیهای جامعه در حکومت خود مردم سازمان یافته در شوراهایشان است.
راه دوم مردم را به خانه هایشان می فرستد و دست به بند و بست از بالا می زند. و در پشت درهای بسته برای مردم تصمیم می گیرند و به نام دمکراسی و دمکراسی طلبی، رفراوند و... را مطرح می کنند مجلس مؤسسان را پیش میکشند

نگونی رژیم فاشیستی اسلامی ایران و مهر خود را بر تحولات سیاسی جامعه کوبید. اکنون مرگ جمهوری اسلامی شعار این جنبش است. "آزادی، برابری، آزادی اندیشه با ریش و پشم نمیشه، آزادی اندیشه همیشه همیشه" اگر هر ناظر خارجی ای و اگر هر انسان منصفی این شعارها را نگاه کند می بیند که در رأس نیروی سرنگونی طلب جنبش رادیکالی وجود دارد که به هیچی غیر از سرنگونی رژیم اسلامی ایران رضایت نخواهد داد. این جنبش و تیرین همه گروههای که در صف اصلاحات و رفراوند و... بودند را برهم زده. هم اکنون بلند گویای تبلیغی این حضرات، بی بی سی و اسرائیل و صدای آمریکا به این جنبش عظیم سرنگونی طلب، به این نیروی آزادیخواه و برابری طلب که در صحنه های پرشور جامعه ایران هستند ناچارند اذعان کنند. آری مدت است که حزب ما اینرا می گوید که فضای جامعه ایران به چپ چرخیده است و فقط چپ است، فقط کمونیستها هستند که از شأن و حرمت انسانی انسانها دفاع می کنند. آزادیخواهی و برابری طلبی و انسان دوستی خواست کمونیست هاست و فقط کمونیستها منادیان و نمایندگان آن هستند.

دانشجویان، کارگران و زحمتکشان، جوانان و زنان رزمنده

ایسکرا برنامه ای از یدی محمودی

شما می توانید از طریق تلویزیون کانال جدید روزهای سه شنبه، پنجشنبه و یکشنبه از ساعت ۳:۰۴ تا ساعت ۵ بعدازظهر به وقت تهران برنامه های ایسکرا را نگاه کنید.
این برنامه ها روز بعد از ساعت ۱۲:۳۰ تا ۱ بعدازظهر تکرار خواهد شد.
برنامه های ایسکرا را به دوستان و آشنایانتان معرفی کنید و برای ایسکرا گزارش و خبر بفرستید.

مشخصات فنی: ماهواره هات برد ۸ فرکانس ۱۲۳۰۳ مگاهرتز
سیمبل ریت ۲۷۵۰۰
اف ای سی ۳/۴
پلاریزسیون عمودی - Vertical

نابود باد سرمایه داری
مرگ بر جمهوری اسلامی
آزادی برابری حکومت
کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ تیر ۱۳۷۸ - ۱ ژوئیه ۲۰۰۸

سوسیالیسم پیاخیز!
برای رفع تبعیض

اعتصاب کارگران ایران خودرو باخواست افزایش حقوق بایوستن شیفتهای عصر وشبکار ادامه دارد

کارگران کارخانه ایران خودرو که از روزشنبه در راستای پیگیری مطالبات صنفی خودبا شعار زندگی شایسته حق مسلم ماست اضافه کاری اجباری لغو باید گردد دست به اعتصاب زده اند امروز نیز در ساعت غذا از حضور درسالنهایی غذاخوری شرکت خودداری کرده اند. خواست اصلی کارگران به گزارش دسترنج، تغییر مدت شیفت های کار کارگران از دو هفته به یک هفته، پایین بودن حق بهره وری (آکورد) و سایر مزایای نقدی جنبی کارگران و سختی کار کارگران خط تزئینات از جمله دلایل این اعتصاب است. بنا بر این گزارش از ظهر امروز کارگران بخشهای مختلف ایران خودرو بدون نتیجه به گفته های مدیران و سرپرستان خود در ساعت ناهار به جای مراجعه به غذاخوری در محل کار خود به استراحت مشغول شدند و روز دوشنبه بعد از ظهر ادامه این اعتصاب با ورود کارگران شیفتهای عصر کار و شبکار با خواست افزایش حقوق حق مسلم ماست ما آکورد ۵ سال پیش نمی خواهیم ادامه دادیم

کارگران ایران خودرو که از آغاز سال با وجود وعده مدیریت شرکت که از اعلام اضافه کاری در روز های جمعه خودداری خواهد کرد ولی عملاً با بحران قطعه سازی و عدم تولید و توضیح مناسب قطعه به خطوط تولید مدیریت شرکت جهت جبران کسری تولید از همان آغاز سال جمعه ها را اضافه کاری اجباری اعلام کرد از طرفی با عدم پرداخت رکورد تولید بعضی از قسمتها و با برقراری

اضافه کار اجباری در روزهای دلخواه خود شرکت و جلوگیری از اضافه کاری در روزهای عادی با وجود بدهیهای سنگین کارگران عدم افزایش حقوقها نسبت به تورم لحام گسخته در جامعه و ثابت ماندن حق آکورد نسبت به ۵ سال پیش و عدم استخدام کارگران به صورت رسمی در حالیکه حدود ۱۰ سال از قراردادی کارگران می گذرد عدم جذب نیرو جدید با وجود راه اندازی ال ۹۰ و کاهش کارگران در قسمتهای مختلف جهت استفاده در سالنهایی ال ۹۰ و اخراج دهها کارگر به بهانه های واهی و فشار کار بر کارگران در قسمتهای تولیدی و عدم اعلام شرایط سختی کار در این قسمتها بدون حضور نمایندگان کارگران افزایش زمان ارتقای شغلی به چند سال و عدم حضور نمایندگان کارگران در کمیته طبقه بندی مشاغل و از طرفی گسترش هر روز شرکتهای پیمانکاری و عدم پرداخت حقوق متناسب با تورم توسط این شرکتهای و تبعیض بین کارگران این شرکتهای و از طرفی عدم اختصاص هدایای جهت جبران این تورم و خرج کردن کاهش هزینه ها از جیب کارگران و در مقابل افزایش هر روز قیمت خودرو در بازار و از طرفی فشار دولت بر خودروسازها و عدم پرداخت مطالبات خودرو سازان توسط شرکت گاز ایران حدود ۷۰ میلیارد و شرکت نفت در مقابل حذف پیکان ۳۰۰ میلیارد از طرف سخنان ضد کارگری حمید رضا کاتوزیان نماینده مجلس در مورد واگذاری شرکتهای خودرو سازی به بخش خصوصی باعث موج نارضایتی در شرکت

ایران خودرو گردیده است از طرفی نبود تشکلهای کارگری که کارگران بتوانند از طریق تشکل خود پیگیری مطالبات خود باشند و این مسایل دست به دست داده تا با اعلام اضافه کاری روز جمعه ۷ تیر در بعضی از سالنها و با تغییر ناگهانی شیفتهای کاری بدون هماهنگی از قبل تا کارگران مونتاز با این تصمیم مخالفت کرده و دست به اعتصاب زدند اعلام خیر اعصاب کارگران مونتاز به سرعت در حال گسترش است کارگران تصمیم گرفته اند تا رسیدن به این خواستها به اعتصاب خود ادامه دهند

۱- آزادی تشکلهای کارگری عدم ورود حراست به سالنها

۲- لغو اضافه کاری اجباری و برداشتن سقف اضافه کار عادی

۳- افزایش حق آکورد (حق بهره وری

۴- افزایش حقوقها متناسب با افزایش قیمتها در کشور

۵- لغو قرار دادهای موقت و استخدام رسمی کارگران

۶- جلوگیری از گسترش شرکتهای پیمانکاری و انتقال کارگران آن به خود شرکت

۷- شرکت نمایندگان کارگران در کمیته مشاغل طبقه بندی

۸- شرکت نمایندگان کارگران در کمیته تشخیص کارهای سخت و زیان آور

۹- کاهش فشار کاری با استخدام نیروهای کارکو

از صبح روز شنبه ۸ تیرماه بخشی از کارگران ایران خودرو از حضور در سالن غذاخوری کارخانه خودداری کردند و بدینترتیب اعتراض دسته جمعی هزاران کارگر ایران خودرو شروع شد. این اعتراض روز یکشنبه ادامه یافت و روز دوشنبه ۱۰۰۰۰ نفر به این حرکت پیوستند. کارگران امروز سه شنبه نیز به اعتراض خود ادامه دادند تا اعتراضشان به تغییر مدت شیفت های کار از دو هفته به یک هفته، پائین بودن حق بهره وری و سایر مزایای نقدی جنبی، اضافه کاری اجباری بویژه در روز جمعه، پائین بودن آکورد و نیز سختی کار خط تزئینات و در یک کلام شرایط دشوار کار و دستمزد فوق العاده ناچیز خود اعلام کنند.

این اعتراض با فراخوان بخش مونتاز شروع شد و بتدریج ۵۰ درصد سالنهایی دیگر به آن پیوستند و هرروز گسترش بیشتری پیدا کرد. کارگران تهدید کرده اند اگر خواسته هایشان بر آورده نشود روز چهارشنبه سوار سرویس ها خواهند شد و پیاده به خانه خواهند رفت و بدین ترتیب وارد مرحله دیگری از اعتراض خواهند شد.

در بخشهای مختلف ایران خودرو مجموعاً ۱۰۰ هزار نفر مشغول به کار هستند. اما کارفرمایان و دولت به طرق مختلف آنها را تکه تکه کرده اند تا مانع اتحاد آنها شوند. پیمانکاران متفاوت، اشکال مختلف استخدام رسمی و قراردادی و پیمانی تلاش کارفرمایان و دولت برای بیخسخت نگاهداشتن کارگران از یکطرف و

۱۰۰۰۰ کارگر ایران خودرو دست به اعتراض زدند

از طرف دیگر ایجاد شکاف در میان کارگران است. امتناع از حضور در غذاخوری کارخانه یک شکل مبارزه و یک ابتکار مبارزاتی برای به حرکت درآوردن و متحد کردن بخش های مختلف کارگران این مرکز بزرگ و ایجاد آمادگی برای مبارزات و اعتصابات بزرگتر است.

حزب کمونیست کارگری قاطعانه از مبارزه و خواستههای بحق کارگران ایران خودرو حمایت میکند و کارگران بخش های مختلف ایران خودرو را به اتحاد و یکپارچگی و حمایت از رفقای خود فرامیخواند.

کارگران و بخشهای مختلف مردم زحمتکش کارد به استخوانشان رسیده است. دیگر نمیتوانند به این شکل به زندگی ادامه دهند. خشم و اعتراض از این شرایط و از حکومت منحوس اسلامی از همه جا زیانه میکشد. از هفت تپه تا ایران خودرو، از عسلویه تا زنجان، از اصفهان تا مشهد همه جا، کارگران و معلمان و زنان و جوانان و دانشجویان و مردم کارکن و زحمتکش به این وضع اعتراض میکنند. جمهوری اسلامی بعنوان مسبب اصلی این اوضاع باید گورش را کم کند. این اولین گام در راه خلاصی مردم از این شرایط است.

آزادی، برابری،
حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
اژوئیه ۲۰۰۸، ۱۱ تیرماه
۱۳۸۷

**یک دنیای بهتر
برنامه حزب را بخوانید
و در سطح وسیع توزیع کنید**

پخش زنده برنامه در تلویزیون کانال جدید پنجشنبه ۱۳ تیرماه (۳ ژوئیه)

موضوع برنامه: زندانی سیاسی باید آزاد شود

۸ و نیم تا ۱۰ و نیم شب به وقت ایران

(۶ تا ۸ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی، ۱۲ تا ۲ بعد از ظهر به وقت شرق آمریکا)

* میتوانید مستقیماً در این برنامه شرکت کنید و نظر بدهید.

تلفن تماس: ۰۰۱۳۱۰۸۵۶۹۸۹۷

روابط عمومی تلویزیون کانال جدید

خطاب به کارگران و مردم ایران: برای افشا و بازخواست چپاولگران به میدان بیاید!

همه اسناد و مدارک رسمی و دولتی شوید. شما باید دیر یا زود اختیار جامعه و زندگی را بدست بگیرید. در اعتراض به دزدی ها و چپاول جمهوری اسلامی و سرمایه داران به میدان بیاید و متشکل شوید!

کارگران، شما بویژه نقشی تعیین کننده و حساس دارید. عمده این چپاول ها در کارخانه ها، معادن، و دیگر عرصه های تولید اجتماعی صورت میگیرد. بسیاری از این غارتگری ها بطور بلافصل به معنی تعطیل مراکز کار، بیکاری، عدم پرداخت دستمزدها برای ماه ها و یا کاهش سطح معیشت کارگران بوده است. حتی برای تامین فوری ترین ضروریات زندگی، از جمله برای

جمهوری اسلامی، بسوی گندیدگی این بساط ضد بشری از اندام و جوارح رژیم اسلامی بیرون میزند.

کارگران! مردم! علیه کل این بساط استثمار و جنایت به میدان بیاید!

هر دزدی و چپاول مقامات رژیم که از آن مطلعید را افشاء کنید. خواهان محاکمه و بازخواست کلیه سران رژیم که بطور مستقیم و غیرمستقیم در این دزدی ها دست دارند و خواهان انتشار علنی جزئیات دزدی هایشان شوید. به ابتکار خود ارگانهای تحقیق و بررسی و نظارت و پیگیری تشکیل دهید و خواهان دسترسی مستقیم به

افشاگری ها" و در واقع اعترافات برخی عناصر رژیم از غارت منابع زندگی جامعه و ثمرات کار و تلاش کارگران و مردم توسط سران جمهوری اسلامی، با همه خیره کننده بودن ابعاد آن، تنها جلوه ای است از آنچه که سرمایه داری و نظام بردگی مزدی نام دارد. در یکسو توده عظیم کارگران و مردم زحمتکش که هرچه بیشتر جان میکنند کمتر نصیب شان میشود، و در دیگر سو اقلیتی از سرمایه داران و مالکان وسائل تولید اجتماعی، مقامات دولتی، آخوندها و آقاها، دلالان و اوباشی که اختیار جامعه را به دست دارند و بر ثروت و اقتدار خود می افزایند. اکنون در متن بحران لاعلاج

طبقاتی و لزوم به میدان آمدن برای نجات جامعه از شر بردگی مزدی را تقویت کرد.

راه اساسی مقابله با دزدی و چپاول اوباشان ریز و درشت جمهوری اسلامی، سرنگون کردن این رژیم و برقراری قدرت و حاکمیت بلافصل کارگران و مردم است. در فردای سرنگونی حکومت اسلامی، کلیه سران و کاربدستان رژیم باید به جرم سی سال دزدی و فساد و جنایت به محاکمه کشیده شوند، جزئیات پرونده های دزدی و جنایت آنها به اطلاع عموم مردم در ایران و جهان برسد و کلیه اموال غارت شده مصادره شود. حزب کمونیست کارگری همه مردم آزاده را به دخالت فعال در افشای عملکرد سران رژیم، آخوندهای میلیاردر و بازخواست از چپاولگران فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ ژوئن ۲۰۰۸

کمونیست کارگری ایران بمناسبت سالگرد ۱۸ تیر چندین میتینگ اعتراضی را در کشورهای مختلف سازمان می دهد که در اطلاعیه های بعدی زمان و تاریخ برگزاری دقیق این اجتماعات را اعلام خواهیم کرد.

تشکیلات خارج کشور حزب
کمونیست کارگری ایران
۲۷ ژوئن ۲۰۰۸

مقابله با تعطیل کارخانه و برای دریافت دستمزد باید در مقابل تک تک این دزدیها و چپاولها ایستاد، چنانکه برای مثال در مواردی نظیر اعتراض نیشکر هفت تپه شاهد آن بوده ایم. اما باید فراتر رفت و خواهان نظارت بر دفاتر مالی و حساب و کتاب کارخانه ها و بنگاههای سرمایه داری توسط مجمع عمومی کارگران و نمایندگان منتخب آن شد. باید افکار عمومی را از جزئیات دزدی ها و ساخت و پاخت های مقامات حکومت آگاه ساخت. باید با حزب کمونیست کارگری تماس گرفت و تلویزیون کانال جدید را مطلع کرد و نیروی اجتماعی علیه این غارت و فساد گرد آورد. باید خواستار مسدود شدن حسابهای بانکی و مصادره کلیه اموالی که آیت اله ها و سران رژیم به غارت برده اند شد. باید در جریان این اعتراض دخالت مستقیم کارگران، روح همبستگی

برایی اجتماعات و اعتراضات گسترده جمهوری اسلامی را بیش از پیش منزوی کرد و در عوض به جلب وسیع ترین حمایت ها از مبارزات مردم ایران دامن زد. اعتراضات ما در خارج کشور علیه جمهوری اسلامی بخش جدایی ناپذیری از کل مبارزه مردم ایران برای سرنگونی این رژیم فاسد و سرکوبگر است.

تشکیلات خارج کشور حزب

هیجده تیر (۸ ژوئیه) علیه جمهوری اسلامی دست به تظاهرات بزنیم!

تروریسم بین المللی خلاصی خواهند یافت.

همزمان با تدارک برای ۱۸ تیر در داخل کشور، خود را آماده سازید تا در خارج کشور نیز صدای اعتراض نیرومند خود علیه جمهوری اسلامی را بلندتر کنیم. رژیمی که از یکطرف فقر، گرانی و فلاکت بی سابقه ای را به مردم ایران تحمیل کرده است و از سوی دیگر سران و آیت الله هایش میلیاردها میلیارد از دسترنج مردم به جیب می زند، این رژیم باید برود، این رژیم هیچگونه مشروعیتی ندارد و در مقابل مردم ایران برای دستیابی به آزادی و رفاه ایستاده است، بیایید تا در ۱۸ تیر همین واقعیت را به جهانیان بگوئیم و از آنها بخواهیم که در مبارزه برای سرنگونی این رژیم جنایتکار، خود را در مبارزه انقلابی مردم ایران سهیم بدانند. باید با

بی وقفه جمهوری اسلامی، در دانشگاهها، در محیط های کارگری، جنبش اعتراضی به بی حقوقی زن و ... به طرز بی سابقه ای گسترش یافته و به چپ چرخیده است. جمهوری اسلامی هرروزه با اعتصاب و اعتراض کارگران، دانشجویان، جوانان و زنان مواجه است. جنبشی که به بهانه بستن روزنامه سلام برپا شد اکنون به شعارهای نظیر "حکومت اسلامی نمی خواهیم"، "زنده باد آزادی و برابری"، "سوسیالیسم یا بربریت" و "یک زمین، یک نژاد، آنهم نژاد انسانی" و "سوسیالیسم بیا خیز! برای رفع تبعیض" مسلح شده است. با به پیروزی رسیدن این جنبش که از طریق سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری یک نظام عادلانه سوسیالیستی انجام پذیر است، نه فقط مردم ایران به پیروزی می رسند بلکه جهانیان نیز از شر یک قطب

۹ سال از اولین هیجده تیر یعنی شروع جنبش سرنگونی مردم ایران می گذرد، ۱۸ تیر روزی که جنبش سرنگونی تمام قد در برابر کلیت جمهوری اسلامی ایستاد. دوم خردادی ها، محافظه کاران، راست ها، خط امامی ها و کل نظام اسلامی مات و مبهوت، جنبشی را در برابر خود یافتند که به قصد سرنگونی جمهوری اسلامی و پایان دادن به عمر منحوس این رژیم عرض اندام علنی می کرد. بطور قطع این دانشجویان بودند که در شش روز اعتراضات پی در پی در شهرهای مختلف بنیان جمهوری اسلامی را لرزاندند. اما اینان خود بخشی از کل جنبش مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی بوده و هستند.

در این ۹ سال جنبش سرنگونی طلبانه مردم ایران علیرغم سرکوب

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!